

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekendtgørelse, optager Toldvæsenet en Fortegnelse over Varerne, og bortfælger dem, efter forudgaaet Bekendtgørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udførsel. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekendtgørelsen og Salget samt Væghusleje og de Toldafgifter, som maatte være at erlægge.

Overskudet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Ejeren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgør sin Ejendomsret til de solgte Varer, skal han være berettiget til at erholde Overskudet udbetalt.

Kapitel III.

Skibsafgiften.

§ 37.

I udenrigst Fart, hvorved forstaaes al anden Skibsfart end den, der efter Loven af 16de Juni 1879 om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigst Fart er indenrigst eller skal behandles som saadan, erlægges ved Indklarering med de nedenfor nævnte Undtagelser en Skibsafgift af 50 Ore for hver Ton, som det løsfede Gods bestøver.

§ 38.

Naar et Skib paa samme Rejse dels i indenrigst dels i udenrigst Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.

§ 39.

Skibsafgiften erlægges ikkun for det Gods, der virkelig løses her i Landet.

Godset ansættes til Tons efter det af Toldbestyrelsen udfærdigede Bestuvsreglement. Af det udfundne Tonstal, dog ingenfinde ud over Skibets afgiftspligtige Drægtighed, beregnes Skibsafgiften i alle Tilfælde som af fulde Tons, idet forekommende Brøker under $\frac{50}{100}$ Ton ikke regnes, og $\frac{50}{100}$ Ton og derover regnes som en Ton.

Til Dæklast tages der kun Hensyn, forsaavidt Vasterummet under Dækket ikke er fuldt bestuvet med Gods, hvoraf Skibsafgift erlægges.

Naar der i Tilfælde, hvor Lasten dels er afgiftspligtig, dels er afgiftsfri (§§ 38 og 42), ved Godsets Ansættelse til Tons efter Bestuvsreglementet udfommer et større Tonstal end det, hvortil Skibet er beregnet, erlægges Skibsafgiften af hele det Tonstal, som det afgiftspligtige Gods bestøver, forsaavidt det ikke overstiger Skibets afgiftspligtige Størrelse.

§ 40.

Skibsafgiften erlægges paa hvert Sted, hvor der løses, i Forhold til det udløsfedes Bestuvning.

§ 41.

For Skibsafgiften hefter Skibet og i Forbisejlings-Tilfælde det Gods, der udløses.